

วิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง นิทานเพเลินจิต ฝึกคิดสร้างสรรค์

ผู้สอน ครูวิไลพร วิไลลักษณ์

ไทย

นิทานเพลีนจิต ฝึกคิดสร้างสรรค์

ไทย

นิทานสอนใจ

เรื่อง...

ยักษ์ปีนต้นไม้

จาก: นิตยสารหมอชาวบ้าน ฉบับที่ ๒๘๙/๒๕๔๖

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายตัดฟืนอาศัยอยู่ในป่า
ทำมาหากินด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ไทย

จนกระทั่งวันหนึ่ง ปราบกฐ์ร่างเทวดา
ตรงหน้าชายตัดพินคนนั้น

ไทย

เราจะมอบของล้ำค่า เพื่อเป็นรางวัล
ตอบแทนที่เจ้าเป็นคนดี มันคือยักษ์วิเศษ”

ไทย

"เจ้ายักษ์ตนนี้มีความสามารถสูง มันเกิดมาเพื่อทำงาน
มันสามารถทำงานให้เจ้าได้ทุกอย่าง และทำได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ ที่สำคัญมันทำงานได้เร็วมากเลย"

ไทย

"เจ้าต้องระวังหากไม่สามารถหางานให้มันทำได้
มันจะเล่นงานตัวเอง มันจะเล่นงานเจ้าถึงตายเชียวนะ"

ไทย

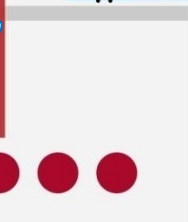
ชายตัดฟันตัดสินใจรับยักษ์วิเศษไว้
แล้วเขาก็พามันกลับบ้าน

ไทย

ทันทีที่เข้าบ้าน ยักษ์เริ่มกล่าวว่า “นาย ๆ มีอะไรให้ข้าทำบ้าง”
ชายตัดฟืนได้มอบหมายงานให้ยักษ์ไปทำความสะอาดบ้าน
ที่รกรุงรัง

ไทย

ขณะที่เขากำลังจะเอนตัวลงจับ ก็ได้ยินเสียงดังข้างหูว่า
“นายๆ ข้าทำความสะอาดบ้านเสร็จแล้วมีอะไรให้ข้าทำอีก”

ไทย

เขาแก้ปัญหาเฉพาะหน้าสั่งให้ยักษ์ไปตัดฟัน
ที่เขาทำค้างไว้เป็นงานชิ้นใหญ่ที่ทำให้เขาพอมีเวลา

ไทย

จากนั้นชายตัดฟันได้ไปปรึกษาท่านผู้รู้ประจำหมู่บ้าน
เมื่อกลับถึงบ้าน เจ้ายักษ์เสร็จงานผ่าฟันพอดิ

ไทย

"นาย ๆ ขำผ่าฟันเสร็จแล้วมีอะไรให้ทำอีก" น้ำเสียงของ
เจ้ายักษ์ส่อเลศนัยว่ามันจะได้กินชายตัดฟันเป็นอาหารแน่ ๆ

ไทย

เขาสั่งให้ยักษ์พาไปที่ต้นไม้ต้นหนึ่งแล้วให้ยักษ์
ลิดกิ่งลิดใบออกจนหมด จนเหลือเสาโล้นๆ

ไทย

"นับจากนี้ไป" "เมื่อใดที่เจ้ายืนอยู่ที่โคนต้นงานของเจ้าคือ
ให้ปีนขึ้นไปจนสุดปลายยอดไม้" "และเมื่อใดที่เจ้าอยู่ปลาย
ยอดไม้ งานของเจ้าคือให้ปีนลงมายังโคนต้นไม้"

ไทย

คำสั่งสองคำนี้ทำให้เจ้ายักษ์ทำงานเป็นวงจรอันไม่รู้จบ
ผลก็คือเมื่อใดที่ชายตัดฟันมืองานให้ทำ เขาก็เรียกใช้เจ้ายักษ์ครั้น
เมื่องานเสร็จสิ้นลง เขาก็ใช้ให้เจ้ายักษ์ไปปีนต้นไม...

ไทย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า
ผู้มีปัญญาย่อมรู้จักที่จะใช้
ความคิดให้เกิดประโยชน์

ไทย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า
ผู้มีปัญญาย่อมรู้จักที่จะใช้
ความคิดให้เกิดประโยชน์

การพูดแสดงความคิดเห็น

คือ การพูดแสดงความรู้สึกรู้สึก ความเห็นของตน
ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากการอ่าน
การดู การฟัง เป็นการพูดที่ผู้พูดต้องพูด
อย่างมีเหตุมีผล

ข้อควรปฏิบัติในการพูดแสดงความคิดเห็น

- ฟัง อ่าน หรือดูเรื่องที่ต้องพูดแสดง
ความคิดเห็นอย่างตั้งใจ
- **ทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง**
- หาข้อมูลเพิ่มเติม
- พูดให้ตรงประเด็น

- คิดหาเหตุผลประกอบการแสดง
ความคิดเห็น
- มีความยุติธรรม
- ไม่ใช้อารมณ์ส่วนตัว
- ใช้คำสุภาพ

ศึกษานิทานเรื่อง...

ใช้ทองซื้อความรู้

แล้วแบ่งกลุ่มอภิปรายแสดงความคิดเห็น

ชายผู้หนึ่ง โง่เขลาเบาปัญญา และมีฐานะยากจน
วันหนึ่งด้วยโชควาสนาที่พอมืออยู่ ขณะที่เขากำลัง
ซ่อมแซมรั้วในสวนหลังบ้านซึ่งพังลงมาเพราะพายุฝน
ได้บังเอิญขุดพบทองคำก้อนโตที่ฝังอยู่ริมรั้ว จนทำให้เขา
กลายเป็นเศรษฐีในชั่วข้ามคืน แต่ด้วยความที่รู้ว่า
สติปัญญาของตนเองค่อนข้างที่อืดทึบ จึงเกรงว่าอาจจะ
ถูกผู้อื่นมาหลอกลวงเอาเงินทองไป เขาจึงนำเรื่องไป
ปรึกษากับครูเซน

ครูเซนแนะนำว่า "ในเมื่อตอนนี้ท่านมีเงิน ส่วน
ผู้อื่นมีความรู้ เหตุใดไม่นำเงินของท่านไปแลก
ความรู้จากผู้อื่นเล่า" ชายผู้เป็นเศรษฐีใหม่ จึงได้
นำคำแนะนำของครูเซน ไปหาพระ ที่ได้ชื่อว่าเป็น
ผู้ฉลาดปราดเปรื่องผู้หนึ่ง เขาเอ่ยถามว่า "ท่าน
สามารถขายความรู้ของท่านให้กับข้าได้หรือไม่"
พระรูปนั้นตอบว่า "ความรู้ของเรามีราคาแพงมาก ...

ชายผู้โง่เขลาจึงรีบตอบว่า "ขอเพียงสามารถ
ซื้อความรู้มาประดับสมอง แพงเท่าไรร้ข้าก็พร้อม
ยอมจ่าย" เมื่อได้ฟังดังนั้น พระจึงกล่าวว่า "อันว่า
ความรู้ นั้น คือเมื่อท่านประสบปัญหาใดก็ตาม อย่า
ใจเร็วด่วนได้ รีบร้อนแก้ไข จงค่อยๆ เดินหน้า ๓
ก้าว จากนั้นถอยหลัง ๓ ก้าว ทำเช่นนี้กลับไป
กลับมาให้ครบ ๓ รอบ เมื่อนั้นความรู้จะเกิดขึ้น"

เมื่อชายผู้โง่เขลาฟังจบก็ได้แต่รำพึงในใจว่า "ที่แท้
"ความรู้" ง่ายดายถึงเพียงนี้จริงหรือ" เขาเชื่อครึ่งไม่เชื่อ
ครึ่ง ใจหนึ่งเกรงว่าจะโดนพระหลอกลวงเงินทอง ส่วน
พระรูปนั้น เมื่อมองตาของชายผู้โง่เขลา ก็ล่วงรู้ถึงจิต
เจตนาของอีกฝ่าย จึงได้กล่าวว่า "ท่านยังไม่จำเป็นต้อง
เชื่อเราตอนนี้ จงกลับไปก่อน หากทบทวนดูแล้วคิดว่า
ความรู้ของเราไม่คุ้มกับเงินทองก็จงอย่าได้กลับมา แต่
หากคิดว่าคุ้มคาก็ค่อยนำเงินมามอบให้เรา"

เศรษฐีใหม่ผู้โง่เขลา กลับถึงบ้านยามค่ำ มองเห็นผู้
เป็นภรรยา กำลังนอนอยู่ กับคนอีกผู้หนึ่งบนเตียงของตน
แต่ในความมืดสลัว ไม่ทราบว่าเป็นใคร เมื่อเห็นดังนั้น เขา
จึงบันดาลโทสะ เพราะเข้าใจว่าภรรยานอกใจ ฉวยมีด
พร้า หวังบั่นคอคนผู้นั้น แต่ยังไม่ทันได้ลงมือ พลันนึกถึง
คำกล่าวของพระที่ขายความรู้ให้กับเขา เมื่อตอน
กลางวัน จึงได้ก้าวเดินไปข้างหน้า ๓ ก้าว จากนั้นถอย
หลัง ๓ ก้าว กลับไป กลับมา ๓ รอบ

พอดีกับที่บุคคลที่นอนอยู่บนเตียงเดียวกับภรรยาของเขา
ตื่นขึ้นมา และร้องถามว่า "ลูกเอ๋ย ดึกตื่นปานนี้ เจ้าเดินทำ
อะไรอยู่" เมื่อได้ยิน เศรษฐีใหม่ผู้โง่เขลาจึงทราบว่ ที่แท้ผู้ที่
นอนอยู่บนเตียงกับภรรยาของเขาก็คือ มารดาบังเกิดเกล้าของ
เขาเอง ในใจจึงได้คิดว่า "หากข้าไม่ซื้อความรู้มาเมื่อกลางวัน
วันนี้คงได้สังหารมารดาของตนเองเป็นแน่"

เช้าวันรุ่งขึ้น เศรษฐีใหม่จึงนำเงินค่าความรู้ไป
ถวายพระด้วยความยอมรับนับถือ

โครงเรื่องนิทานเรื่องใช้ทองซื้อความรู้

ตัวละคร

ชายผู้โง่เขลา ครูเซน พระรูปหนึ่ง แม่ของชายผู้โง่เขลา

สถานที่

บ้านของชายผู้โง่เขลา

เหตุการณ์ที่ ๑

ชายผู้หนึ่งยากจนและโง่เขลา ชุตพบ
ทองคำที่บ้านของตน เขาคิดว่าตัวเองโง่เขลา
จะไม่สามารถรักษาทองคำไว้ได้ เขาจึงออก
เดินทางเพื่อจะไปหาซื้อความรู้จากครูเซน

เหตุการณ์ที่ ๒

ครูเซนแนะนำให้เขาไปหาพระรูปหนึ่ง พระรูปนั้นบอกว่า
ความรู้ราคาแพงมาก ชายผู้นี้บอกว่าราคาเท่าไรเขาก็ซื้อได้
พระรูปนั้นบอกว่าความรู้คือเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น อย่าใจร้อนให้
เดินหน้า ๓ ก้าว ถอยหลัง ๓ ก้าว ทำอย่างนี้
๓ รอบ พระให้เขากลับไปคิดทบทวนก่อน แล้วจึงค่อยนำเงิน
มาให้

เหตุการณ์ที่ ๓

ชายผู้เฒ่าเฒ่ากลับถึงบ้านตอนตีหกมองเห็น
ภรรยาอนอนกับผู้อื่น คิดว่าภรรยาอกใจ ฉวย
มีดหวังจะฆ่า ก่อนที่เขาจะลงมือเขาคิดถึงคำ
กล่าวของพระ เขาจึงเดินหน้า ๓ ก้าว ถอยหลัง
๓ ก้าว กลับไปมา ๓ รอบ

ผลของเหตุการณ์

ขณะที่เขาเดินกลับไปมาก็ได้ยิน
เสียงแม่ของตนเอง ทำให้เขาคิดว่าถ้า
วันนี้ไม่ได้ไปซื้อความรู้ คงต้องฆ่าแม่
บังเกิดเกล้าของตนไปแล้ว

ข้อคิด

ผู้มีความรู้ หรือปัญญา จะต้องมีความรอบคอบ ใจเย็น อย่าว่าวาม
คือมีสตินั่นเอง

หัวข้ออภิปรายแสดงความคิดเห็น

๑. แสดงความคิดเห็นว่า “ความรู้” สามารถซื้อขายกันได้หรือไม่

๒. แสดงความคิดเห็นว่า “ชายผู้โกงเขลา” จากนิทานเรื่องนี้ โกงเขลาเบาปัญญาจริงหรือไม่

๓. อธิบายการนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ ไปใช้ในการดำเนินชีวิต

รายงานผลการอภิปรายแสดงความคิดเห็น

แสดงความคิดเห็นว่า “ความรู้”
สามารถซื้อขายกันได้หรือไม่

ความรู้ ไม่น่าจะซื้อขายกันได้ แต่
สามารถแสวงหาหรือฝึกฝนให้เกิดขึ้น
ได้ ด้วยความเพียรพยายาม

แสดงความคิดเห็นว่า “ชายผู้โง่เขลา” จาก
นิทานเรื่องนี้ โง่เขลาเบาปัญญาจริงหรือไม่

ชายคนนี้ไม่ใช่คนโง่ เพราะเมื่อเขาขุดพบ
ทองคำ จนทำให้เขากลายเป็นเศรษฐีในเวลา
อันรวดเร็ว นั่น เขาก็มีความคิดที่จะหาวิธี
รักษาทองคำไว้

เขียนอธิบายการนำข้อคิดที่ได้จาก เรื่องนี้ ไปใช้ในการดำเนินชีวิต

ข้อคิดจากเรื่องนี้ สามารถนำไปใช้กับการดำรงชีวิตได้ เพราะ
ทำให้เห็นว่าความรู้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง หากเรามีความตั้งใจ
ปรารถนาในการทำสิ่งใดก็ตาม ความรู้ คือปัญญานั้นต้องมา
ก่อน จึงควรตั้งใจฝึกฝน ให้เป็นคนที่มีความมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อใน
การทำงาน

